

PSALMENROOSTER

Psalmen in een 7-weekse cyclus

Weken	I	II	III	IV	V	VI	VII
maandag	7	21	39	58	23	72	75
dinsdag	10	26	44	64	82	126	90
woensdag	12	33	45	66	96	109	16
donderdag	20	34	49	67	99	120	132
vrijdag	69	35	52	68	101	135	129
zaterdag	130	37	56	74	102	140	103

Dit rooster is gebaseerd op het uitvoerige rooster in Dienstboek: een proeve (Zoetermeer: Boekencentrum, 1998, p. 1006v). De cycli beginnen op de zondagen van advent, quinquagesima, pasen en pinksteren.

	2021/22	2022/23	2023/24	2024/25	2025/26
<i>advent</i>	<i>28/11</i>	<i>27/11</i>	<i>03/12</i>	<i>01/12</i>	<i>30/11</i>
<i>quinquagesima</i>	<i>27/02</i>	<i>19/02</i>	<i>11/02</i>	<i>02/03</i>	<i>15/02</i>
<i>pasen</i>	<i>17/04</i>	<i>09/04</i>	<i>31/03</i>	<i>20/04</i>	<i>05/04</i>
<i>pinksteren</i>	<i>05/06</i>	<i>28/05</i>	<i>19/05</i>	<i>08/06</i>	<i>24/05</i>

De Psalmen worden in responsie gelezen, strofe na strofe. De vertaling is die van Pieter Oussoren in de Naardense bijbel (Vught: Skandalon, 2004). De versindeling is gemaakt aan de hand van Jan Fokkelman, Dichtkunst in de bijbel. Een handleiding bij literair lezen (Zoetermeer: Meinema, 2000) pag. 238-244.

N.B. Deze Psalmen-selectie is in gebruik voor de cycli vanaf advent 2021.

Psalm 7 • Domine, Deus meus

- ¹ (Klaaglied van David,
dat hij zong voor de ENE,-
om de woorden van Koesj de Benjaminit.)
- ² ENE, mijn God, ik heb toevlucht gezocht bij u ☆ I 1
red mij van al mijn achtervolgers, ontruk mij;
³ anders rooft hij als een leeuw mijn ziel, ☆
sleurt mee, en niemand die ontruk!
- ⁴ ENE, mijn God, als ik dat heb gedaan, ☆ 2
als er onheil lag in de holte van mijn hand;
⁵ als ik wie mijn vrede zochten ooit vergold met kwaad,- ☆
en plunderde wie zonder oorzaak mij benauwden,
⁶ laat dan een vijand mijn ziel achtervolgen,
inhalen, in de grond trappen mijn leven!- ☆
mijn glorie mag hij doen wonen in het stof! *sela*
- ⁷ Sta op, ENE, in uw toorn, II 3
verhef u om het woeden van wie mij benauwen; ☆
ontwaak, mijn God, recht hebt ge geboden!-
⁸ een samenkomst van natiën zal u omringen, ☆
wees hoog boven haar gezeten!-
⁹ de ENE zal gemeenschappen oordelen:
richt mij, ENE! ☆
- Vergeld mij naar mijn gerechtigheid en gaafheid; 4
¹⁰ laat het met het kwaad van bozen uit zijn
en bevestig een oprechte,
proever van harten en nieren,- ☆
o God, zelf een oprechte!
- ¹¹ Mijn schild over mij is God, ☆ 5
een redder van wie rechtuit zijn van hart!-
¹² God is een rechter rechtvaardig, ☆
een godheid woedend heel de dag!
- ¹³ Als hij niet omkeert wet hij zijn zwaard, ☆ 6
zijn boog heeft hij gespannen, hij legt hem aan;
¹⁴ voor zich heeft hij vaststaan wapens vol dood, ☆
tot brandende schichten maakt hij zijn pijlen!

- 15 Zie, hoe hij zwelgt in onheil, ☆ 7
 zwanger werd van ellende en niets baarde dan leugen;
 16 een kuil dolf hij en groef die uit, ☆
 en hij valt zelf in de beerput die hij maakte;
 17 de ellende die hij bracht keert terug op zijn hoofd, ☆
 op zijn schedel daalt zijn geweld nu neer!
- 18 Danken zal ik de ENE om zijn gerechtigheid, ☆ III 8
 bemusiceren de naam van de ENE-in-den-hoge!

Psalm 10 • *Ut quid, Domine*

Psalm 10 is het tweede deel van het acrostichon dat begint in Psalm 9. In de Latijnse bijbel worden deze twee psalmen dan ook geteld als één, nl. Psalm 9. Daarom loopt de telling van de psalmen in die vertaling een nummer achter bij die van de Hebreeuwse bijbel, dat wil zeggen: tot aan Psalm 148 waar het weer goed komt.

- 1 **Maar** ENE, waarom staat ge in de verte stil, ☆ V 11
 blijft ge weggekropen in de tijden van benauwing? -
 2 door de trots van een boosdoener brandt een gebukte, ☆
 worden zij gegrepen door de plannen die zij beraamden.
- 3 Want een booswicht prijst zichzelf om het verlangen van zijn ziel, ☆ 12
 zegent een woekeraar, hoont de ENE;-
 4 **neus** in de hoogte, zoekt zo'n booswicht helemaal niets, ☆
 geen God komt er nog voor in al zijn plannen.
- 5 Zijn wegen zijn voorspoedig te allen tijde, VI 13
 tegenover hem gaan uw regels te hoog, ☆
 allen die hem benauwen fluit hij uit;
 6 hij heeft in zijn hart gezegd: 'ik wankel nooit, ☆
 van generatie tot generatie kniel ik niet!'
- 7 **Puilend** vol is zijn mond van bedrog en bedreiging, ☆ 14
 onder zijn tong enkel onheil en ellende;
 8 hij zit in hinderlagen achter een hofmuur,
 op verborgen plekjes vermoordt hij een onschuldige, ☆
 zijn ogen loeren op een zwakke.

9	In het verborgene legt hij lagen als een leeuw in een loofhut, legt zijn lagen voor de roef van een gebukte, ☆ hij berooft een gebogene als hij hem meetrekt in zijn net;	VII	15
10	hij slaat neer, duikt ineen: ☆ daar viel weer een zwakke in zijn klauwen!-		
11	zeggen zal hij in zijn hart: 'God is het vergeten, ☆ heeft zijn aanschijn verborgen, nooit en te nimmer iets gezien!'		
12	Sta op, ENE, God, hef op uw hand, ☆ wil gebukten niet vergeten;	VII	16
13	hoe heeft zo'n booswicht God kunnen honen?- ☆ hij heeft in zijn hart gezegd: 'jij zult nergens naar zoeken!'		
14	Maar u zag het, ja u, ellende en onheil zag u om het te wegen in uw hand, toeverlaat werd u voor de zwakke, een wees, gijzelf zijt zijn helper geworden!		17
15	Breek de arm van een booswicht;- ☆ wie kwaad doet: zoek zijn boosheid op, dan is zij nergens meer te vinden!-	VIII	18
16	de ENE is koning voor eeuwig en immer, ☆ volkeren zijn verdwenen uit zijn land!		
17	Zeker hebt gij, ENE, het verlangen van gebukten gehoord, ☆ bevestig hun hart, merk op met uw oor!-		19
18	om recht te doen wees en vertrapte, dat men het nooit meer waagt ☆ een mensje op te jagen uit het land!		

Psalm 12 (11) • *Salvum me fac*

1	<i>(Voor de koorleider, op de achtste, een musiceerstuk van David.)</i>		
2	Breng redding, ENE, want met vroomheid is het uit, ☆ ja onder Adams zonen zijn getrouwen dun gezaaid!-	I	1
3	van man tot makker praten ze over niets, hun lippen gladgeschoren, ☆ hart zus en hart zo gaat hun praat.		

4	De ENE snijdt uit: alle lippen gladgeschoren, ☆ de tong die nu nog grote praatjes heeft,		2
5	van hen die zeiden: 'met onze tong zullen wij de held zijn, onze lippen met ons, ☆ wie is ons de baas!'		
6	Uit het geweld over gebukten, uit het zuchten van armen	II	3
	zal ik nu opstaan, zegt de ENE, ☆ zet ik in vrijheid wie men uitfluit!-		
7	woorden van de ENE zijn woorden glaszuiver, zilver gesmolten in een smeltkroes in de aarde, ☆ gelouterd zevenmaal.		
8	Gij, ENE, wilt hen bewaken, ☆		4
	zult ons hoeden voor dit geslacht voor eeuwig;		
9	terwijl rondom boosdoeners hun gang gaan ☆ en gemeenschap zich breed maakt bij Adams zonen.		

Psalm 16 (15) • *Conserva me, Domine*

1	<i>(Handschrift van David.)</i>		
	Waak over mij, God, ☆ want ik heb toevlucht gezocht bij u!-	I	1
2	ik zei tot de ENE: 'mijn Heer zijt gij, ☆ mijn goed,- niets gaat er boven u!'		
3	Tot de heiligen die er in het land nog zijn: ☆		2
	machtigen in wie al mijn behagen is:		
4	overvloedig worden de smarten van hen die zich haasten achter een ander: ik pleng geen druppel in hun plengoffers van bloed, ☆ ik neem hun naam niet op mijn lippen!		
5	ENE, het deel van mijn erfgoed en mijn beker, ☆	II	3
	gij beschermt wat het lot mij toeweest;		
6	de snoeren zijn mij gevallen in lieflijke plaatsen, ☆ ja, mijn erfdeel heeft mij bekoord!		

7	Ik zeg de ENE die mij raad gaf, ☆ ja, nachten lang manen mij mijn nieren;		4
8	ik houd mijzelf de ENE voor, voortdurend, ☆ want met hem aan mijn rechterhand wankel ik niet;		
9	daarom is mijn hart verheugd en juicht mijn lever, ☆ ja, mijn vlees kan veilig wonen.		
10	Want gij laat mijn ziel niet over aan de hel, ☆ geeft geen verderf te zien aan uw vriend,		5
11	ge maakt mij bekend het pad des levens, verzadiging met vreugden bij uw aanschijn, ☆ lieflijkheden in uw rechterhand altijd!		

Psalm 20 (19) • *Exaudiat te Dominus*

1	<i>(Voor de koorleider, een musiceerstuk van David.)</i>		
2	Moge de ENE je antwoorden ten dage van benauwing, - ☆ moge de naam van Jakobs God je als een burcht beschermen;-	I	1
3	hij zende je hulp uit zijn heiligdom ☆ en bijstand vanuit Sion!		
4	Van al je broodoffers zij hij doordrongen, ☆ je opgangsgave zij hem welgevallig; <i>sela</i>		2
5	hij geve je naar je hart, ☆ al je plannen moge hij vervullen!		
6	Wij zullen juichen om je redding, het vaandel heffen in de naam van onze God!- ☆ al je wensen zal de ENE vervullen!		3
7	Nu reeds weet ik dat de ENE zijn gezalfde zal redden, hem antwoordt uit zijn hemels heiligdom, ☆ met heldendaden van redding door zijn rechterhand!	II	4
8	Die met wagens en die met paarden, ☆ maar wij dringen door met de naam van de ENE, onze God;-		5
9	zij gaan door de knieën en vallen neer, ☆ en wij verrijzen en mogen staan!		
10	O ENE, wil ons redden, ☆ o koning, antwoord ons, ten dage van ons roepen!		6

Psalm 21 (20) • Domine, in virtute tua

- ¹ (Voor de koorleider,
een musiceerstuk van David.)
- ² ENE, om uw kracht verheugt zich een koning, ☆ I 1
hoe uitbundig juicht hij om uw reddende werk:
- ³ wat zijn hart begeert, gij hebt het hem gegeven, ☆
het verlangen van zijn lippen hebt gij niet geweigerd. *sela*
- ⁴ Want ge komt hem tegemoet met zegeningen mild, ☆ 2
zet op zijn hoofd een krans, het edelste metaal;
- ⁵ leven wenste hij van u en ge hebt het hem gegeven, ☆
lengte van dagen, een eeuwigheid lang en dan nog.
- ⁶ Groot is zijn glorie door uw reddende werk, ☆ II 3
lichtglans en luister laat gij op hem neer,
- ⁷ ja, gij overstelpt hem met zegeningen die duren, ☆
vervrolijkt hem met vreugde voor uw aanschijn.
- ⁸ Want de koning weet zich veilig bij de ENE,- ☆ 4
in de vriendschap van de Allerhoogste wankelt hij niet.
- ⁹ Te vinden weet uw hand uw vijanden alle, ☆ III 5
uw rechterhand vindt al wie u haten;
- ¹⁰ gij zet ze neer in een oven vol vuur;
op de tijd van uw verschijning.
- De ENE zal in zijn woede hen verslinden, ☆ 6
een vuur zal hen verteren,
- ¹¹ hun vrucht doet ge van de aarde teniet, ☆
weg uit de zonen van Adam hun zaad!
- ¹² Want zij strekten over u kwaad uit, ☆ IV 7
beraamden een plan, maar vermogen niets,
- ¹³ want gij zet hen neer als een doelwit, ☆
zult uw touwen richten op hun aanschijn.
- ¹⁴ Verhef u, o ENE, in uw kracht!- ☆ 8
laat ons zingen, bemusiceren uw heldhaftig bestaan!

Psalm 23 (22) • Dominus regit me

¹ (Een musiceerstuk van David.)

	De ENE is mijn herder, ☆ mij zal niets ontbreken;	I	1
²	in weiden vol groen vlijt hij mij neer, ☆ hij voert mij mee naar wateren van rust;		
³	mijn ziel keert door hem in mij terug, ☆ hij leidt mij in sporen van gerechtigheid omwille van zijn naam!		
⁴	Ook als ik moet gaan door een dal vol schaduw van dood,- kwaad zal ik niet vrezen, want gij zijt bij mij; ☆ uw staf en uw stok, die zullen mij vertroosten.		2
⁵	Gij bereidt voor mijn aanschijn een tafel tegenover mijn benauwers; ☆ gij zult mijn hoofd betten met olie, mijn beker is overvol!	II	3
⁶	Mij achtervolgen slechts goedheid en vriendschap, al de dagen van mijn leven; ☆ terugkeren mag ik in het huis van de ENE tot in lengte van dagen!		4

Psalm 26 (25) • Iudica me

¹ (Van David.)

	Wees, ENE, mijn rechter, want zo gaaf als ik ben ging ik voort, ☆ bij de ENE wist ik mij veilig, ik wankelde niet.	I	1
²	ENE, keur mij en proef mij, ☆ louter mijn nieren en mijn hart,		2
³	want mij stond voor ogen uw vriendschap, ☆ in trouw aan u heb ik gewandeld.		
⁴	Ik zat niet neer bij lieden van niets, ☆ bij gluipers kwam ik niet binnen;	II	3
⁵	ik haatte de vergadering van kwaadstichters, ☆ bij boosdoeners zat ik niet neer.		

6	Ik was mijn handen in onschuld, ☆ ik maak de omgang om uw altaar, o ENE,		4
7	om mij met een stem van dank te doen horen, ☆ om al uw wonderen te vertellen;		
8	ENE, ik had lief de omheining van uw huis, ☆ dat oord, de woning van uw glorie!		
9	Verzamel niet bij zondaars mijn ziel, ☆ niet mijn leven bij mannen van bloed,	III	5
10	die de handen vol hebben aan hoererij, ☆ hun rechterhand vol met smeergeld.		
11	En ik, zo gaaf als ik ben zal ik voortgaan, ☆ koop mij vrij en wees mij genadig;-		6
12	mijn voet staat op effen grond; ☆ waar we vergaderd zijn zal ik u zegenen, o ENE!		

Psalm 33 (32) • Exultate, iusti

1	Rechtvaardigen, jubelt om de ENE, ☆ voor de oprechten is lofprijs een pracht,	I	1
2	brengt dank aan de ENE bij de harp, ☆ bij de luit met-tien-snaren maakt voor hem muziek;		
3	zingt voor hem een nieuw gezang!- ☆ op z'n schoonst moet ge spelen, dat het schalt!		
4	Want rechtuit is het spreken van de ENE, ☆ al wat hij maakt getuigt van trouw;		2
5	hij mint gerechtigheid en recht, ☆ van de vriendschap van de ENE is de aarde vol.		
6	Door het woord van de ENE zijn de hemelen gemaakt, ☆ door de geestesadem van zijn mond heel hun heerschaar,		3
7	stuwend als een wal de wateren der zee, ☆ oervloeden bergend in zijn schuren.		
8	Dat ze vrezen voor de ENE: heel de aarde, ☆ voor hem duchten: allen die zetelen op de wereld,	II	4
9	want hij zei, en het werd, ☆ hij gebod en het kwam tot stand.		

10	De ENE brak het plan der volkeren, ☆ verijdelde wat manschappen beraamden,		5
11	maar het plan van de ENE staat voor eeuwig, ☆ de raadslagen van zijn hart van geslacht tot geslacht;		
12	zalig is het volk welks God is de ENE, ☆ de gemeente die hij zich uitkoos ten erfdeel!		
13	Uit de hemelen keek de ENE, ☆ zag hij alle zonen van de mens,		6
14	vanwaar zijn zetel staat ging zijn aandacht ☆ naar al wie zetelen op de aarde:		
15	die formeerde hun aller hart ☆ is het die al hun daden onderscheidt!		
16	Geen koning wordt gered door overvloed aan macht, ☆ een held wordt niet ontrukkt door overmaat aan kracht;	III	7
17	gelogen dat het paard je kan redden!- ☆ hoe groot ook zij zijn vermogen, ontkoming brengt het niet!		
18	Zie, het oog van de ENE is op wie hem vrezen, ☆ wie het verbeiden van zijn vriendschap,		8
19	om hun ziel te ontrukken aan dood, ☆ hen bij honger te doen leven.		
20	Onze ziel verwacht de ENE: ☆ onze hulp en ons schild is hij,		9
21	ja, ons hart vindt vreugde bij hem, ☆ ja, bij zijn naam hoogheilig zijn wij veilig;-		
22	kome uw vriendschap, ENE, over ons, ☆ gelijk wij u hebben verbeid!		

Psalm 34 (33) • *Benedicam Domino*

1 *(Van David,
toen hij zijn verstand verdraaide
voor het aanschijn van Avimelech,
die hem wegjoeg, zodat hij kon gáán.)*

2	Altijd zal ik zegenen de ENE, ☆ steeds ligt zijn lof mij voor in de mond,	I	1
3	bij de ENE prijst mijn ziel zich gelukkig,- ☆ mogen gebukten het horen en zich verheugen;		
4	geeft met mij grootheid aan de ENE, ☆ laat ons zijn naam eenparig roemen!		

5	De ENE zocht ik en hij heeft mij geantwoord, ☆ aan al wat ik duchtte heeft hij mij ontrukkt,		2
6	en wie opkeken naar hem, zij straalden, ☆ geen schaamrood kleurde hun wangen.		
7	Fluisterend kon deze gebogene nog roepen en de ENE hoorde, ☆	II	3
8	uit al wat hem benauwde heeft hij hem gered, gelegerd is de engel van de ENE rondom wie hem vrezen, ☆ en hij redt ze uit;		
9	hoe goed de ENE is: proeft het en ziet, ☆ zalig de kerel die toevlucht zoekt bij hem!		
10	Ja gij, zijn heiligen, vreest de ENE!- ☆		4
11	want er zal geen gebrek zijn voor wie hem vrezen; kommer en honger leden welpen van leeuwen, ☆ maar de zoekers van de ENE: niets van alle goed zal hun ontbreken.		
12	Laat u leiden door mij, zonen, en hoort; ☆	III	5
13	de vreze voor de ENE zal ik u leren, mannen met behagen in leven, wie niet?- ☆ die lengte van dagen minnen, het goede willen zien.		
14	Niet nalaten je tong te hoeden voor kwaad, ☆		6
15	je lippen voor het spreken van bedrog, o wijk voor het kwade, doe het goede, ☆ zoek naar vrede, jaag die na!		
16	Rechtvaardigen: de ENE houdt zijn ogen op hen, ☆	IV	7
17	zijn oren richten zich op hun geroep; pijnlijk is het aanschijn van de ENE voor daders van kwaad, ☆ hij snijdt hun gedachtenis van de aarde af.		
18	Schreeuwden zij: de ENE hoorde, ☆		8
19	aan al hun benauwingen heeft hij hen ontrukkt, terzijde staat de ENE gebrokenen van hart, ☆ hij redt verbrijzelden van geest.		
20	Vele zijn de rampen voor een rechtvaardige, ☆	V	9
21	aan die alle ontrukkt hem de ENE, wakend over elk van zijn botten, ☆ daarvan zal niet een worden gebroken.		

- 22 Zelf echter zal het kwaad de booswicht doden ☆ 10
 en zullen haters van een rechtvaardige hun schuld boeten;
 23 maar de ENE koopt de ziel van zijn dienaren los,- ☆
 geen schuld voor al wie toevlucht zoeken bij hem!

Psalm 35 (34) • *Iudica, Domine*

1 (Van David.)

Ding af, ENE, op wie dingen tegen mij, ☆
voer strijd met mijn bestrijders;	A I 1
2 grijp schild en lijfscherm, ☆
sta op, kom mij te hulp;	
3 trek speer en bijl, mijn achtervolgers tegemoet, ☆
zeg tot mijn ziel: jouw redding, dat ben ik!	
4 Dat worden beschaamd en te schande
de zoekers van mijn ziel,
dat terugdeinzen en worden ontgoocheld ☆
de beramers van mijn kwaad!	2
5 Dat ze worden als kaf voor het aanschijn van de wind, ☆
wanneer de engel van de ENE hen aanstoot;	3
6 worde hun weg duister en glibber,- ☆
wanneer de engel van de ENE hen achtervolgt!	
7 Want om niets verborgen zij mij hun net ☆
en om niets groeven ze een beerput voor mijn ziel;-	II 4
8 overkome hem ramspoed nooit geweten
en vange het net dat hij verborg hemzelf, ☆
in ramspoed valle hij daarin!	
9 En moge mijn ziel juichen om de ENE, ☆
vrolijk zijn om redding door hem;-	5
10 al mijn beenderen zullen zeggen: 'ENE, wie is u gelijk!',
die een gebogene ontrukkt aan één sterker dan hij, ☆
een gebukte, een arme aan zijn berover.	

11	Daar staan op: getuigen van geweld, ☆ wat ik niet weet, dat vragen die van mij;-	B	III	6
12	ze vergelden goed met kwaad, ☆ beramen de beroving van mijn ziel.			
13	Zelf had ik, toen zij ziek waren, als mijn kled een zak, vernederde met vasten mijn ziel, ☆			7
14	mijn gebed ging in mijn boezem tekeer, als om een gezel, als om een broer van mij ging ik rond, ☆ als rouwend om een moeder, ineengedoken in het zwart.			
15	Maar toen ik struikelde waren ze verheugd en kwamen samen, verzamelden zich tegen mij al slaande, en ik wist van niets, ☆			8
16	verscheurden mij met hun monden, en zwegen niet; met grove grappen mij bespottend ☆ knarsten ze hun tanden tegen mij.			
17	Heer-over-mij, hoelang zul je het aanzien?- berg mijn ziel voor hun vernielzucht, ☆		IV	9
18	voor die leeuwenwelpen het ene dat ik heb!- ik zal u danken in een vergadering van velen, ☆ in een manschap krachtig zal ik u loven!			
19	Dat zich niet over mij verheugen die mijn vijand zijn uit leugen, ☆			10
20	noch knipogen die mij haten om niets;- want wat ze bespreken tegen stillen in den lande is geen vrede ☆			
21	zij beramen woorden vol bedrog, wijd open sperren ze tegen mij hun mond en zeggen: 'ha-ha!- ☆ nu heeft ons oog het zelf gezien!'			
22	Gezien hebt gij, ENE,- blijf niet zwijgen, ☆	C	V	11
23	Heer-over-mij, houd u voor mij niet ver; ontwaak, word wakker voor mijn rechtszaak, ☆ mijn God en Heer, voor mijn geding!			
24	Richt mij, rechtvaardig als gij zijt, ENE mijn God, ☆			12
25	dat ze zich niet over mij verheugen!- laat ze niet zeggen in hun hart: 'ha!- onze ziel...' ☆ laat ze niet zeggen: 'wij hebben hem verslonden!'			
26	Dat worden beschaamd en ontgoocheld tezamen die zich verheugden om mijn kwaad!- worden bekleed met schaamte en schande, ☆ die zo groot doen over mij!		VI	13

27 Dat juichen en zich verheugen 14
 wie mijn rechtvaardiging behaagt,
 dat ze voortdurend zeggen: 'groot is de ENE, ☆
 die welbehagen heeft in vrede voor zijn dienaar!'-
 28 dan spelt mijn tong uw gerechtigheid, ☆
 de ganse dag uw lof!

Psalm 37 (36) • Noli æmulari

1 (Van David.)

2	Afgunstig op kwaadstichters, wees dat nooit, ☆ benijd boosdoeners niet:	I	1
2	want als gras verdorren zij ijlings, ☆ verwelken als tenger groen.		
3	Bouw op de ENE, doe wat goed is, ☆		2
4	bewoon de aarde en wees trouw; heb vreugd in de ENE ☆ en hij zal je geven de wens van je hart. ¹		
5	Cirkel in al je gangen om de ENE, ☆		3
6	bouw op hem en hij zal het doen; en zal als het licht laten rijzen je gelijk, ☆ als de middagzon doen stralen je recht.		
7	De ENE: wees stil voor hem, verbeid hem; benijd niet, al bereikt hij zijn doel, ☆ de man die werkt met listen en lagen.	II	4
8	Erg er je niet, word niet woedend, ☆		5
9	voed geen afgunst, het sticht maar kwaad: eens worden kwaadstichters weggemaaid, ☆ en die hopen op de ENE, zij beërven het aardland.		

¹ De Naardense bijbel verdeelt het vers als volgt:
 heb vreugd in de ENE en hijzelf ☆
 zal je geven
 de wens van je hart.

10	'n Flits en de boosdoener is heen, ☆ je zoekt zijn standplaats: verdwenen!-		6
11	de ootmoedigen beërven het aardland, ☆ laven zich aan een overvloed van vrede.		
12	Gaat een boosdoener tekeer tegen de oprechte, ☆ knarst hij tegen hem zijn tanden,	III	7
13	de Heer kan alleen maar om hem lachen, ☆ want hij ziet dat zijn dag zal komen.		
14	Hebben boosdoeners hun zwaard getrokken en spannen ze hun boog		8
	om te vellen een gebogene, een arme, ☆ om af te slachten wie eerlijk hun weg gaan:		
15	daar dringt hun zwaard hun zelf in het hart, ☆ hun bogen worden verbroken.		
16	Is niet het beetje der rechtvaardigen ☆ meer dan de menigte van vele bozen?-		9
17	want de armen van boosdoeners breken, ☆ en rechtvaardigen, die schraagt de ENE.		
18	Kennen wil de ENE de dagen van wie gaaf zijn, ☆ hun erfdeel zal er zijn voor eeuwig;	IV	10
19	in kwade tijd niet beschaamd ☆ vinden zij in dagen van honger hun voedsel.		
20	Laat maar, want boosdoeners vergaan, de vijanden van de ENE zijn als de bloemen op het veld, ☆ ze verdwijnen, zullen verdwijnen in rook.		11
21	Maakt een booswicht leningen die hij niet vergoedt, ☆ een rechtvaardige is mild en deelt uit;		12
22	die hij zegent beërven het aardland, ☆ die hij vervloekt, die maait hij weg.		
23	Paalvast maakt de ENE voor een kerel zijn schreden, ☆ in zijn weg heeft hij behagen;		13
24	ja, mocht hij vallen, geveld is hij niet, ☆ want de ENE schraagt zijn hand.		

25	Nooit heb ik, toen ik jong was, ook niet toen ik oud werd, een rechtvaardige gezien verlaten, ☆ of zijn zaad zien bedelen om brood:	V	14
26	al de dag gunt hij en leent hij, ☆ zijn zaad is tot zegen.		
27	Ontloop het kwade, doe het goede, ☆ dan mag je wonen voor eeuwig;		15
28A	want de ENE bemint het recht, ☆ zijn vrienden verlaat hij niet;		
29	Rechtvaardigen , zij beërven de aarde, ☆ zij mogen haar blijvend bewonen,		16
28B	² zij worden bewaard voor eeuwig ☆ en weggemaaid wordt het zaad van bozen.		
30	Spellen zal de mond van een rechtvaardige wijsheid, ☆ zijn tong spreekt uit wat het recht is;	VI	17
31	het onderricht van zijn God is in zijn hart, ☆ zijn wandel wankelt nooit.		
32	Tracht een boze de rechtvaardige te vangen ☆ en zoekt hij hem te doden,		18
33	ook in diens hand verlaat de ENE hem niet, ☆ laat hem in zijn recht niet tot boosdoener maken.		
34	U , hoop op de ENE en bewaak zijn weg: en hij zal u verheffen om de aarde te beërven,- ☆ het wegmaaien van boosdoeners zul je zien.		19
35	Eens zag ik een boosdoener, geweldig, ☆ zich blootgeven,- als een groene ceder;	VII	20
36	voorbij ging iemand, en zie, hij was weg; ☆ ik zocht hem, maar niets meer te vinden!		
37	Maar bewaak wie gaaf is, zie aan een oprechte: ☆ dat er toekomst is voor een man van vrede;-		21
38	weggevaagd worden grensoverschrijders tezamen, ☆ verdelgd wordt de toekomst van bozen;		

² De Naardense *bijbel* plaatst vers 28B (= cola 28c-d) na vers 29.

39 Zalig zijn rechtvaardigen!- hun redding komt van de ENE, ☆ 22
 hij is hun toevlucht in tijd van benauwing;
 40 de ENE helpt hen, hij doet hen ontkomen,
 ontkomen aan boosdoeners, hij redt hen, ☆
 want hun toevlucht is in hem.

Psalm 39 (38) • Dixi, custodiam

1 (Voor de koorleider, voor Jedoetoen,
 een musiceerstuk van David.)

2 Ik zei: 'ik zal op mijn wegen ervoor waken I 1
 dat ik niet zondig met mijn tong,
 een wacht zetten voor mijn mond met een muilband, ☆
 zolang een boze is mijn tegenover!'

3 Ik verstomde tot stilte, zweeg ook tegen goeden, ☆ 2
 en erger werd mijn pijn;
 4 mijn hart gloeide binnen in mij, uit mijn verzuchting spatte vuur, ☆
 aan mijn tong ontsprong een woord:

5 ENE, doe mij weten mijn einde, II 3
 de maat van mijn dagen, wat die is, ☆
 ik wil weten waar het met mij ophoudt,
 6 zie, u gaf mij een paar duimbreedten dagen,
 mijn duur tegenover u is als niets!-

7 Ach, niets dan nevel alle aardmens, nu zo fier; sela 4
 ach, alleman gaat om als in een beeld!-
 ach, nevel zijn bezit, ☆ hij slaat op en weet niet wie het inhaalt.

8 Welnu, Heer-over-mij, wat heb ik te hopen?- ☆ 5
 mijn verwachting, die geldt u;
 9 aan al mijn misstappen ontruk mij, ☆
 spot van een dwaas, maak dat mij niet;
 10 ik ben verstomd, ik open mijn mond niet, ☆
 want gij hebt het gedaan!-

11 Wend uw plaag over mij af, ☆ III 6
 van het getreiter van uw hand ben ik ten einde;-
 12 straft gij iemand met kastijdingen om onrecht,
 als de mot lost ge zijn begeren op: ☆
 ach, niets dan nevel alle aardmens! sela

- 13 Hoor mijn gebed, ENE, 7
 leen aan mijn hulpgeroep het oor,
 blijf niet zwijgen bij mijn tranen,
 al ben ik een zwerver, bij u te gast, ☆
 een bijwoner, al mijn vaderen gelijk;
- 14 houd op met acht te slaan op mij, dan vrolijk ik op ☆
 voordat ik ga, en niet meer ben!

Psalm 44 (43) • Deus, auribus

- 1 *(Voor de koorleider,
 van de zonen van Korach, een onderwijzing.)*
- 2 God, met eigen oren hebben wij gehoord, A I 1
 onze vaders hebben ons verhaald: ☆
 werk dat gij wrocht in hun dagen, in de dagen van ooit.
- 3 Gij met eigen hand hebt volkeren onterfd en hen geplant, ☆ 2
 bracht natiën kwaad toe en liet hen begaan,
 4 want niet met hun zwaard beërfdën ze een land,
 redding bracht hun niet hun eigen arm,
 nee: uw rechterhand en uw arm, en het licht van uw gelaat, ☆
 want u had in hen behagen.
- 5 Gij zijt het, mijn koning, God, ☆ II 3
 die gebod de reddingen van Jakob;
 6 met u stootten we onze benauwers neer, ☆
 met uw naam stampen we tegenstanders fijn!
- 7 Nee, nooit zocht ik veiligheid in mijn boog, ☆ 4
 en mijn zwaard zal mij niet redden;
 8 want van onze benauwers hebt gij ons gered, ☆
 en die ons haten hebt gij beschaamd;
 9 onze lofprijzing gold God, heel de dag; ☆
 uw naam!- die zouden we voor eeuwig danken! *sela*
- 10 En nu hebt ge ons verworpen en gehuld in schande, ☆ B III 5
 met onze strijdscharen trekt gij niet meer uit!-
 11 gij drijft ons terug, achteruit voor een benauwer; ☆
 onze haters plunderden zich rijk!

12	Gij geeft ons weg als schapen die men opeet, ☆ onder de volkeren hebt gij ons verstrooid;			6
13	gij verkoopt uw gemeente voor geen geld; ☆ u bent van hun prijs niet eens rijk geworden.			
14	Gij maakt ons tot smaad voor wie met ons wonen, ☆ spot en hoon voor wie ons hier omringen;	IV		7
15	gij maakt ons onder de volkeren tot een spreekwoord; ☆ natiën schudden over ons het hoofd!			
16	Heel de dag staat tegenover mij mijn schande; ☆ het schaamrood van mijn aanschijn overdekt mij			8
17	om de stem van wie smaadt en lastert, ☆ om het aanschijn van vijand en wraakzuchtige.			
18	Dit alles overkwam ons, toch hebben we u niet vergeten, ☆ en niet gelogen tegen uw verbond;	C	V	9
19	niet deinsde ons hart achteruit ☆ of weken onze schreden van uw pad;			
20	al sloeg u ons stuk in een oord vol draken, ☆ overdekte u ons met schaduwen van dood!			
21	Als we hebben vergeten de naam van onze God, ☆ onze handpalmen gespreid voor een godheid uitheems,			10
22	zal God dat niet doorgronden?- ☆ want hij kent de verborgenheden van een hart.			
23	Maar heel de dag worden we vermoord om u, ☆ beschouwd als kleinvee voor de slacht;-	VI		11
24	word wakker, waarom slaap je, o Heer!- ☆ ontwaak, verwerp ons niet voorgoed!-			
25	waarom verberg je je aanschijn, ☆ vergeet je onze vernedering, onze druk?			
26	Want onze ziel ligt neergebogen in het stof, ☆ gekleefd aan de aarde onze schoot!-			12
27	sta op, kom ons te hulp!- ☆ koop ons los, omwille van uw vriendschap!			

Psalm 45 (44) • Eructavit cor meum

- ¹ *(Voor de koorleider, bij 'Leliën',
van de zonen van Korach, een onderwijzing,
een zang vol liefkozingen.)*
- ² Mijn hart trilt van een goedgestemd woord, A I 1
zeggen zal ik wat ik maakte voor een koning; ☆
mijn tong is de pen van een die vaardig schrijft:
- ³ schoner dan al Adams zonen werd jij,
gratie is uitgegoten door je lippen,- ☆
daarvoor heeft God je gezegend voor eeuwig!
- ⁴ Gord dan je zwaard aan je heup, o held; ☆ 2
jij met je lof en je luister, je luister: vaarwel!-
- ⁵ rijd uit om een woord van trouw,
zachtmoedigheid en gerechtigheid!- ☆
ontzaglijke dingen lere jou je rechterhand;
- ⁶ je pijlen zijn gepunt: manschappen vallen onder je neer, ☆
waar het hart zit van de vijanden van de koning!
- ⁷ Jouw troon, Godsman, is voor eeuwig en altijd; ☆ II 3
de scepter van je rijk is een scepter die recht doet;
- ⁸ jouw liefde heet gerechtigheid, je haat boosheid;
daarvoor heeft God, jouw God, je gezalfd
met olie van vreugde, ☆ meer dan je gezellen.
- ⁹ Mirre, aloë en laurier in al je gewaden!- ☆ 4
uit hallen van ivoor brengen snaren je vreugde;
- ¹⁰ in jouw kostbaarheden prijken koningsdochters, ☆
de dame aan je rechterhand in brokaat van Ofir!
- ¹¹ En jij, dochter, hoor en zie en neig je oor: ☆ B III 5
vergeet je gemeenschap en het huis van je vader,
¹² dan begeert de koning je schoonheid: ☆
hij toch is je heer!- ze zullen zich buigen voor hem.
- ¹³ Dochters van Tsor 6
zullen met een broodgift je aanschijn verzachten, ☆
de rijksten van een gemeenschap;
- ¹⁴ een en al glorie is des konings dochter daarbinnen; ☆
met goud doorvlochten is haar kleed.
- ¹⁵ Men voert haar over bonte tapijten tot de koning, IV 7
met maagden achter haar aan, haar vriendinnen: ☆
meegebracht voor jou;
- ¹⁶ men leidt ze voort onder vreugde en jubel; ☆
zo komen zij de hal van een koning binnen.

- 17 Op de plaats van je vaderen zullen daar zijn je zonen; ☆ 8
 je zult hen maken tot vorsten overal op aarde;
 18 ik zal jouw naam gedenken bij elk geslacht na geslacht; ☆
 daarvoor zullen gemeenschappen je danken
 voor eeuwig en altijd!

Psalm 49 (48) • Audite hæc, omnes

1 (Voor de koorleider,
 van de zonen van Korach, een musiceerstuk.)

- 2 Hoort dit, gemeenschappen alle, ☆ I 1
 leent het oor, alle ingezetenen van wat duur heeft;
 3 zomaar zonen van Adam en zonen van een 'man', ☆
 eendrachtig rijk en arm!

- 4 Mijn mond spreekt woorden vol wijsheid; ☆ 2
 wat mijn hart spelt, weet te onderscheiden,
 5 ik neig mijn oor naar een spreuk, ☆
 leg mijn raadsel open bij de harp!

- 6 Waarom zal ik vrezen in dagen van kwaad?- ☆ II 3
 als oplichtersonrecht mij omringt,
 7 die veiligheid verwachten van hun vermogen, ☆
 om de overvloed van hun rijkdom zich gelukkig prijzen.

- 8 Ach, met loskoop koopt niemand zich vrij; ☆ 4
 aan God kan hij zijn zoengeld niet geven;
 9 te kostbaar is de losprijs voor hun ziel, ☆
 en voor eeuwig ontoereikend,
 10 dat hij zou doorleven voor immer ☆
 en geen verderf zou hoeven zien!

- 11 Nee, hij ziet: wijzen sterven, III 5
 zot en verstandige gaan samen teloor: ☆
 zij laten aan anderen hun vermogen;
 12 hun huis voor eeuwig is hun graf,
 hun woningen van geslacht op geslacht, ☆
 al noemden ze ook akkers naar hun namen;-
 13 akkerman kan in zijn kostbaarheid niet overnachten, ☆
 lijkt op de dieren zo ze gaan.

14	Dit is hun weg van zotheid voor hen; ☆ achter hen aan!- wie welbehagen hebben in hun mond; <i>sela</i>	IV	6
15	als wolvee zakken ze weg in de hel, hun herder is de dood, loodrecht dalen ze neer in het graf. ☆		
	Hun vorm slijt weg aan die hel,- voor hen is geen hok meer nodig,		7
16	maar God zal mijn ziel loskopen uit de hand van de hel,- ☆ wanneer hij mij meeneemt! <i>sela</i>		
17	Vrees niet wanneer iemand rijk wordt, ☆ wanneer groeit de glorie van zijn huis:	V	8
18	want niets van dat al neemt hij mee bij zijn dood, ☆ zijn glorie daalt niet mee, hem achterna!		
19	Want hoe zijn ziel bij zijn leven ook wordt gezegend, ☆ en ze voor je klappen wanneer het je goed gaat:		9
20	je komt toch tot de generatie van je vaders,- ☆ tot nimmer zien ze daar nog licht;-		
21	akkerman gehuld in kostbaarheid maar zonder verstand ☆ lijkt op de dieren zo ze gaan!		

Psalm 52 (51) • *Quid gloriaris?*

1	<i>(Voor de koorleider, een onderwijzing van David,- bij de komst van Doëeg de Edomiet die meldt aan Saul en tot hem zegt: 'Gekomen is David in het huis van Achimelech!')</i>		
3	Wat prijs je jezelf om kwaad, o held?- ☆ goddelijke vriendschap blijft heel de dag;	I	1
4	verderf beraamt je tong, ☆ als een scheermes gescherpt, vol daden van bedrog.		
5	Je mint kwaad meer dan goed, ☆ een leugen meer dan een rechtvaardig woord, <i>sela</i>		2
6	je mint alle woorden van verslinding,- ☆ een tong vol van bedrog!		

7	Maar God zal je vernielen voor immer, je oppakken, je sleuren uit je tent, ☆ je wortel wegslaan uit het land des levens;- <i>sela</i>		3
8	dat zien rechtvaardigen vol ontzag, ☆ nu mogen zij lachen over hem:		
9	'ziehier de held die God niet stelt tot zijn veste, maar veilig zich waant in zijn grote rijkdom, ☆ zijn kracht zoekt in zijn verderf!'		
10	En ik, als een olijfboom bloeiend in het huis van God, ☆ weet mij veilig in Gods vriendschap eeuwig en immer!	II	4
11	Ik dank u voor eeuwig om wat gij hebt gedaan, ☆ ik hoop op uw naam, want die is goed tegenover al uw vrienden!		5

Psalm 56 (55) • Miserere mei, Deus

1	<i>(Voor de koorleider, op 'Een duif in terebinten verre', van David, een kleinood, als de Filistijnen hem grijpen te Gat.)</i>		
2	Wees mij genadig, God, nu een mensje mij heeft vertrapt, ☆ heel de dag drukt op mij een bestrijder;	I	1
3	mij vertrappen mijn beloeders heel de dag, ☆ ja, die mij bitter bestrijden zijn met velen!		
4	Op de dag dat ik bevreesd word, ☆ zoek ik veiligheid bij u,-		2
5	bij God, wiens woord ik loof, bij God weet ik mij veilig, ik vrees niet, ☆ wat zal vlees-en-bloed mij doen?		
6	Heel de dag verminken zij mijn woorden; ☆ tegen mij gaat al wat zij beramen ten kwade;	II	3
7	ze scholen samen, liggen op de loer, zij bewaken mijn hielen, ☆ terwijl zij hopen op mijn ziel;-		
8	is er bij dit onheil voor hen ontkoming?- ☆ laat in uw toorn die manschappen neerdalen, God!		
9	Gij die mijn wankelingen telde, doe ook mijn tranen in uw fles, ☆ horen die niet in uw telling?-		4
10	eens keren mijn vijanden achterwaarts, op de dag dat ik roep, ☆ dit weet ik zeker: God is voor mij!		

- 11 Bij God wiens woord ik loof, ☆ III 5
 bij de ENE wiens woord ik prijs,
 12 bij God weet ik mij veilig, ik vrees niet, ☆
 wat zal een mens mij doen?
- 13 Op mij, God, rusten geloften aan u, ☆ 6
 dankzeggingen zal ik u betalen:
 14 omdat gij mijn ziel hebt ontrukkt aan de dood,
 mijn voet voor aanstoot hebt behoed,-
 om te wandelen voor het aanschijn van God, ☆
 in het licht des levens!

Psalm 58 (57) • Si vere utique

- 1 *(Voor de koorleider, 'Verderf niet',
 van David, een kleinood.)*
- 2 Spreekt gij, godheden, werkelijk goed recht, ☆ I 1
 richt ge eerlijk, zonen van Adam?-
 3 nee, van harte doet ge op aarde euvele daden, ☆
 met het geweld van uw handen baant ge u de weg!
- 4 Ontaard zijn zulke boosdoeners van de moederschoot af, ☆ 2
 dwaallichten sinds de buik, die sprekers van bedrog;
 5 venijn bij hen is als het venijn van een slang, ☆
 als een dove adder die zijn oor niet opent;
 6 die naar de stem van bezweerdere niet hoort, ☆
 een banner der banners die wijs is geworden.
- 7 O God, sla hun tanden stuk in hun mond, ☆ II 3
 die welpenkaken, ENE, haal ze omver;
 8 dat ze vervloeien als water dat wegloupt,- ☆
 legt hij zijn pijlen aan,- zoals ze dan worden besneden!
- 9 Als een verslijmde slak, dat hij zo gaat, ☆ 4
 als de miskraam van een vrouw:
 die de zon nooit heeft aanschouwd;-
 10 eer dat uw kookpotten bemerken de dorens, ☆
 zo levend, zo verschroeid,- hij blaast ze weg.

- 11 Eens verheugt zich een oprechte, als hij zal aanschouwen wrake, ☆ 5
 zijn schreden zal wassen in het bloed van de boze,
 12 en Adam zal zeggen:
 'toch is er voor de rechtvaardige vrucht, ☆
 toch zijn er goden die op aarde rechtspreken!'

Psalm 64 (63) • *Exaudi, Deus*

- 1 (*Voor de koorleider,
 een musiceerstuk van David.*)
- 2 Hoor mijn stem, o God, in mijn klagen, ☆ I 1
 wil hoeden mijn leven voor de verschrikking van een vijand;
 3 berg mij voor de raadslag van lieden die kwaad doen, ☆
 voor het roeren van bedrivers van onheil.
- 4 Die als een zwaard hebben getand hun tong, ☆ 2
 afgevuurd als pijlen een bitter woord,
 5 om uit verborgen plekjes te schieten op een die gaaf is: ☆
 ineens schieten zij en hebben niets te vrezen!
- 6 Die zich sterken met kwade praat, II 3
 elkaar vertellen over het zetten van strikken, ☆
 en zeggen zullen: 'wie ziet ernaar om!'-
 7 laat ze maar misdaden zoeken,
 als het zoeken is uitgezocht zijn zij klaar, ☆
 het binnenste van een man en een hart zijn diep!
- 8 Maar dan schiet God een pijl op hen af, ☆ 4
 ineens vallen de slagen op hen;
 9 laat hen struikelen over hun eigen tong,- ☆
 deinzen ze terug,- al wie hen aanziet.
- 10 Vol ontzag melden alle mensen het werk van God, ☆ III 5
 zijn doen hebben zij begrepen;
 11 een rechtvaardige vindt bij de ENE vreugde en toevlucht, ☆
 zo prijzen zich gelukkig alle oprechten van hart!

Psalm 66 (65) • *Jubilate Deo*

- 1 (*Voor de koorleider, een zang, een musiceerstuk.*)

2	Laat het schallen voor God, heel de aarde!- musicceert de glorie van zijn naam, ☆ zet in: de glorie van zijn lof;-	I	1
3	zegt tot God: 'hoe ontzagwekkend uw daden!- ☆ zo groot uw kracht dat uw vijanden voor u kruipen!-		
4	allen op aarde zullen voor u buigen, voor u musiceren, ☆ bemusiceren uw naam!' <i>sela</i>		
5	Gaat mee, ziet de werken van God, ☆		2
6	ontzagwekkend in handelen bij de zonen van Adam; hij veranderde een zee in droogte, te voet trokken zij door de rivier, ☆ daar is hij onze vreugde gebleken;		
7	hij beheerst met zijn heldenmoed de wereltijd, zijn ogen gaan spiedend over de volken; ☆ die weerspanning!- dat ze nooit zich verheffen! <i>sela</i>		
8	Zegent, manschappen, hem, onze God, ☆	II	3
9	laat horen het geluid van zijn lof; die onze ziel weer zette in het leven, ☆ onze voet aan wankeling niet prijs gaf.		
10	Wel hebt ge ons gekeurd, o God, ☆		4
11	gelouterd als bij de loutering van zilver; ge hebt ons doen komen in het vangnet, ☆ legde op onze lendenen een last;		
12	liet mensvolk rijden over ons hoofd; wij kwamen in vuur en in water: ☆ gij hebt ons uitgeleid,- naar de overvloed.		
13	Nu kom ik met opgangsgaven in uw huis,- ☆	III	5
14	ik zal mijn geloften u betalen, wat mijn lippen hebben geuit, ☆ en mijn mond heeft gesproken toen ik in nood was:		
15	opgangsgaven van mestvee zal ik voor u doen opgaan met een reukwerk van rammen, ☆ ik bereid rundvee samen met bokken. <i>sela</i>		
16	Gaat mee, allen die God vreest,- hoort, nu ik ga vertellen ☆		6
17	wat hij gedaan heeft aan mijn ziel: nauwelijks klonk tot hem de aanroep uit mijn mond, ☆ of daar mocht mijn tong hem al verhogen;		
18	ik had reeds gezegd in mijn hart: ☆ 'mijn Heer wil mij niet horen!'		

19 Maar God heeft wel degelijk gehoord, ☆ 7
hij was opmerkzaam op de stem van mijn gebed;
20 gezegend zij God, ☆ die niet afwees mijn gebed,
en zijn vriendschap mij niet onthield!

Psalm 67 (66) • Deus misereatur

1 *(Voor de koorleider, bij snaren, een musiceerstuk, een zang.)*

2 God zij ons genadig en zegene ons, ☆ 1
hij doe zijn aanschijn over ons lichten; *sela*
3 dat men op aarde zal kennen uw weg, ☆
onder alle volken uw reddende werk;
4 u, God, zullen gemeenschappen danken, ☆
u danken de gemeenschappen alle.

5 Vreugde en jubel is er bij de naties, 2
omdat gij gemeenschappen eerlijk berecht, ☆
en naties! op aarde geleidt; *sela*
6 u, God, zullen gemeenschappen danken, ☆
u danken de gemeenschappen alle.

7 De aarde heeft gegeven haar gewas, ☆ 3
zo zegent ons God, onze God;
8 God zal ons zegenen; ☆
vrezende zullen hem alle einden der aarde.

Psalm 68 (67) • Exurgat Deus

1 *(Voor de koorleider,
van David, een musiceerstuk, een zang.)*

2 Staat God op, zijn vijanden stuiven uiteen, ☆ A I 1
wie hem haten vluchten voor zijn aanschijn;
3 zoals rook die vervliegt en verwaait,
zoals was smelt voor het aanschijn van vuur, ☆
vergaan bozen voor het aanschijn van God;
4 rechtvaardigen zullen zich verheugen,
zij juichen voor het aanschijn van God, ☆
zij zijn verrukt van vreugde.

5	Zingt God toe, maakt muziek op zijn naam, baant een weg voor hem die rijdt door de steppen, ENE is zijn naam, ☆ jubelt voor zijn aanschijn;			2
6	een vader van wezen, voor weduwen een voorspraak ☆ is God in zijn heilig vertrek;			
7	een God die eenlingen een zetel gaf in een huis, die gevangenen deed uitgaan in voorspoed, ☆ alleen weerspannigen bewoonden een witte vlakke.			
8	God, toen u uittoog voor het aanschijn van uw gemeente, ☆ toen u in de wildernis voortschreed,- <i>sela</i>	II		3
9	beefde de aarde, ja, dropen de hemelen, voor het aanschijn van God sidderde de Sinaï ☆ voor het aanschijn van God, Israëls God.			
10	U wuifde, God, met een regen van gaven; ☆ uw erfdeel, uitgeput was het, hebt u zelf gegrondvest;			4
11	daar zetten zich neder uw dieren, ☆ u bereidde het in uw goedheid voor de gebogene, o God.			
12	Dit gaf de Heer hun te zeggen,- ☆ en groot was de strijdschaar der vrouwen die de goede tijding brachten:	B	III	5
13	de koningen van strijdscharen: ze vluchten, ze vluchten, ☆ het liefje thuis, zij mag roofgoed verdelen,			
14	toen ge laagte te slapen tussen de stallen.			
	³ Vleugels van een duif waren overtrokken met zilver, ☆ haar wieken met goudgroen gegraveerd;			6
15	toen de Geweldige haar met koningen overspreidde, ☆ werd het op de Schaduwberg sneeuw wit!			
16	O berg Gods, gebergte van Basan, ☆ gebergte veeltoppig, gebergte van Basan,	IV		7
17	waarom beloert ge, veeltoppige bergen, de berg die God heeft begeerd als zijn zetel- ☆ ja, waar de ENE zal wonen voor immer?			
18	Op godenwagens tienduizenden, duizenden dubbel, ☆ kwam de Heer van de Sinaï het heiligdom binnen;			8
19	u steeg op ten hoge, kerkerde gekerkerden in, vorderde gaven bij de mensen, ☆ ja, ook van wie eerst weerspannig waren, om daar te wonen, ENE, God!			

³ Woordvolgorde iets aangepast.

20	Gezegend de Heer, dag aan dag draagt hij onze lasten, ☆ de God van onze redding; <i>sela</i>	V	9
21	die God is voor ons een God die redt; bij de ENE onze Heer ☆ zijn uitkomsten uit de dood!		
22	Echt, God zal stukslaan de kop van zijn vijanden, de harige schedel ☆ van wie zich wentelt in zijn schulden;		10
23	mijn Heer heeft gezegd: 'ik breng uit Basan terug, ☆ ik breng terug uit de diepten van de zee,-		
24	opdat je je voet mag baden in bloed; de tong van je honden ☆ van vijanden zijn deel krijgt!'		
25	Zij zagen uw gangen, o God, ☆ de gangen van mijn God, mijn koning, in het heiligdom;	C VI	11
26	voorop zangers, citerspelers achteraan, ☆ trommelende maagden middenin.		
27	In koor vergaderd zegenden zij God, ☆ de ENE, Israëls Bron;-		12
28	daar Benjamin, de geringste, als hun heerser voorop, de vorsten van Juda met hun drommen, ☆ de vorsten van Zebulon, de vorsten van Naftali!		
29	Gebied, o God, uw kracht, bekrachtig o God, ☆ wat gij aan ons hebt gewrocht!-	VII	13
30	vanuit uw tempel, boven Jeruzalem: ☆ u brengen koningen tribuut!		
31	Bedreig dat monster in het riet, die troep stieren met de kalveren van gemeenschappen, gek van staven zilver; ☆ verstrooi gemeenschappen die belust zijn op oorlog;-		14
32	daar treden aan: aanzienlijken uit Egypte, ☆ Koesj strekt haastig zijn handen uit tot God.		
33	Koninkrijken der aarde, zingt voor God, ☆ bemusiceert de Heer;- <i>sela</i>	VIII	15
34	die daar rijdt door de hemel der hemelen vanouds, ☆ zie hoe hij zijn stem geeft, een stem vol kracht!		
35	Geeft kracht aan God, over Israël reike zijn hoogheid, ☆ zijn kracht klinke in de wolken;-		16
36	gij zijt vreeswekkend, o God, uw heiligdommen te buiten, Israëls God!- ☆ hij die kracht geeft en moed aan de manschap, gezegend zij God!		

Psalm 69 (68) • *Salvum me fac*

¹ (Voor de koorleider, op 'Leliën',
van David.)

² Red mij, o God, ☆ I 1
want wateren zijn gekomen tot aan de ziel,
³ ik ben gezonken in bodemloos slijk, met niets om te staan, ☆
gekomen in het diepste water, de stroming sleurt mij mee.

⁴ Afgemat ben ik van mijn roepen, mijn keel is ontstoken, 2
ten einde zijn mijn ogen, ☆ van het wachten op mijn God;
⁵ overvloediger dan de haren op mijn hoofd
zijn wie mij haten om niets,
kernachtiger dan mijn knoken
mijn vijanden op grond van leugens, - ☆
wat ik nooit heb geroofd
dat moet ik doen terugkeren.

⁶ O God, een dwaasheid van mij: u zou hem weten; ☆ 3
schulden die ik had waren voor u niet verholen;
⁷ laat niet beschaamd worden om mij wie hopen op u,
Heer, ENE, Omschaarde,
laat niet te schande staan om mij wie u zoeken, ☆
o God van Israel!

⁸ Want om u droeg ik smaad, ☆ II 4
overdekte schande mijn aanschijn,
⁹ werd ik voor mijn broeders een vreemde, ☆
een van elders voor de zonen van mijn moeder,
¹⁰ ja, de ijver voor uw huis heeft mij verteerd, ☆
versmadingen van wie u smaden vielen over mij heen.

¹¹ Ik weende, mijn ziel liet ik vasten, - ☆ 5
tot het mij tot smaad werd;
¹² als kleed gaf ik mijzelf een rouwzak, ☆
ik werd voor hen tot een spreekwoord;
¹³ over mij kletsen die zetelen in de poort, ☆
ik ben het snarenspeel van de drankdrinkers!

¹⁴ Maar zelf blijf ik bidden tot u, ENE, om een tijd van behagen, 6
God, in de rijkdom van uw vriendschap: ☆
antwoord mij in uw reddende trouw!

15	Ruk mij uit de modder, dat ik niet wegzink,- ☆ dat ik word ontrukkt aan mijn haters en aan de diepten van het water;	III	7
16	laat niet een waterstroom mij overspoelen, niet bodemloosheid mij verslinden, ☆ niet een bron haar mond over mij sluiten!		
17	Antwoord mij, ENE, naar de goedheid van uw vriendschap, ☆ naar de overvloed van uw ontferming: wend u tot mij;-		8
18	verberg voor uw dienaar uw aanschijn niet,- ☆ het is mij zo benauwd, antwoord mij haastig;-		
19	nader tot mijn ziel, verlos haar, ☆ mijn vijanden ten spijt, koop mij vrij!		
20	Gij weet van mijn smaad, mijn schaamte en mijn schande,- ☆ al wie mij benauwen staan tegenover u;-		9
21	smaad heeft mijn hart gebroken, ik ben vertwijfeld, ik wacht op deernis,- maar geen!,- ☆ op troosters, maar ik vond ze niet!		
22	Zij geven mij in mijn spijs gal, ☆ voor mijn dorst drinken ze mij met azijn;	IV	10
23	worde voor hun aanschijn hun tafel tot klapnet, ☆ hun vredesmaaltijd tot een strik!		
24	Laat hun ogen verduisteren, dat ze nooit meer zien, ☆ verlam hun lendenen voor altijd;		11
25	stort uw gramschap over hen uit, ☆ laat de gloed van uw toorn hen achterhalen!		
26	Worde hun kamp een woestenij, ☆ laat er geen meer zijn die in hun tenten zetelt,		12
27	want wie gij hebt geslagen joegen zij nog eens na, ☆ over de pijn van allen die gij doorboorde houden zij verhalen.		
28	Stapel bij hen schuld op schuld, ☆ laat ze in uw rechtvaardiging niet komen;		13
29	laat ze worden gewist uit het boek des levens, ☆ niet met rechtvaardigen worden ingeschreven!		
30	En mij, gebogen en gepijnigd,- ☆ moge uw reddende werk, God, mij als een burcht beschermen;-	V	14
31	dan loof ik Gods naam met een zang, ☆ maak ik met dankzegging hem groot;		
32	dat is voor de ENE groter goed dan een stier, ☆ een var gehoornd en gehoefd.		

33	Ziet dan, gebogenen, verheugt u, ☆ zoekers van God, laat uw hart herleven,		15
34	want de ENE hoort naar armen, ☆ hij veracht niet de zijnen in boeien.		
35	Dat hem loven hemelen en aarde, ☆ zeeën en al wat daarin rondkruipt,		16
36	want God zal Sion redden, de steden van Juda herbouwen, ☆ dat ze daar zetelen en het beërven;		
37	het zaad van zijn dienaars, het zal hun ten deel vallen, ☆ de minnaars van zijn naam, zij zullen er wonen.		

Psalm 72 (71) • Deus, iudicium

¹ (Van -vredevorst- Salomo.)

	O God, recht te spreken als gij, geef dat aan de koning, ☆ rechtvaardiging door u aan 's konings zoon;	I	1
²	hij oordele uw gemeente rechtvaardig, ☆ uw gebogenen met rechtspraak.		
³	Dan dragen bergen voor de gemeenschap vrede, ☆ en heuvels gerechtigheid;		2
⁴	hij doet gebogenen van een gemeenschap recht, brengt redding aan de zonen van een arme, ☆ zal vertrappen wie verdrukt.		
⁵	Hij zal duren als de zon, ☆ voor het aanschijn van de maan een generatie van generaties,	II	3
⁶	neerdalen zal hij als regen op gras, ☆ als tienduizend druppels op een land.		
⁷	In zijn dagen kome een rechtvaardige tot bloei, ☆ met overvloed van vrede, tot er geen maan meer is;		4
⁸	optreden zal hij van zee tot zee, ☆ van de Rivier tot de einden der aarde.		

- 9 Benauwers zullen voor zijn aanschijn knielen, ☆ III 5
 zijn vijanden likken het stof;
- 10 de koningen van Tarsjiesj, van eilanden,
 bieden een broodgift hem aan, ☆
 de koningen van Sjeva en Seva brengen schatting nabij,
- 11 alle koningen zullen buigen voor hem, ☆
 alle volkeren zullen hem dienen.
- 12 Want hij ontrukkt een arme die schreeuwt om redding, ☆ 6
 een gebogene en wie geen helper heeft,
- 13 hij ziet om naar een zwakke en arme, ☆
 lijf-en-ziel van armen komt hij redden,
- 14 hij verlost hun ziel van druk en geweld, ☆
 hun bloed is kostbaar in zijn ogen!
- 15 Hij leve!- IV 7
 men geve hem goud van Sjeva,
 en bidde voor hem voortdurend, ☆
 mogen ze hem zegenen heel de dag;-
- 16 zij er in het land weelde van graan op de top van bergen,
 ruise als de Libanon zijn vrucht,- ☆
 mogen ze uit een stad uitspruiten
 als het groen van de aarde.
- 17 Zij zijn naam voor eeuwig, 8
 voor het aanschijn van de zon bloeie zijn naam,
 door hem weten ze zich gezegend,- ☆
 alle volkeren prijzen hem zalig!
- 18 Gezegend de ENE, God, Israëls God, ☆ 9
 die wonderen doet, hij alleen,
- 19 gezegend zijn naam, zijn glorie voor eeuwig,
 vervulle zijn glorie heel de aarde!- ☆
 amen, amen!
- 20 *Ten einde zijn de gebeden,- ☆
 van David, zoon van Jesse.*

Psalm 74 (73) • Ut quid, Deus

1 *(Een onderwijzing van Asaf.)*

	Waarom, o God, hebt ge verworpen voor immer, ☆	I	1
	rookt uw woede tegen het wolvee dat gij weidt?-		
2	gedenk uw samenkomst die ge oudtijds u verwierf,		
	de stam die ge als uw erfdeel hebt verlost, ☆		
	de berg Sion waar ge hebt willen wonen!-		
3	richt uw schreden naar wat voor immer in puin ligt, ☆		
	alles heeft een vijand in het heiligdom vernield.		
4	In het midden van uw samenkomst tierden uw benauwers, ☆		2
	zetten hun tekens ten teken;-		
5	ze sloegen in het rond als kappers van lover ☆		
	met bijlen in het dichte woud.		
6	Ze stootten haar poorten ineem, ☆	II	3
	met houweel en hak beukten ze erop in;		
7	ze stortten uw heiligdom in het vuur, ☆		
	ter aarde toe schonden zij de woning van uw naam!-		
8	Ze zeiden van harte: 'die gaan we samen onderdrukken, ☆		4
	al Gods samenkomstplaatsen op de aarde zullen wij verbranden;		
9	tekenen aan ons zien we niet, er is geen profeet meer, ☆		
	bij ons is er geen die weet tot waar!'		
10	Tot wanneer, God, mag een benauwer u smaden, ☆		5
	mag een vijand uw naam honen voor immer?-		
11	waarom laat ge uw hand terugkeren, ☆		
	ligt uw rechterhand werkeloos midden in de schoot? <i>sela</i>		
12	Toch is God mijn koning vanouds, ☆	III	6
	bewerker van reddingen midden hier op aarde;-		
13	u, met uw kracht doorbrak u een zee, ☆		
	verbrijzelde koppen van draken op het water!-		
14	U die verpletterde de koppen van de leviatan, ☆		7
	hem als eten weggaf aan een manschap, aan jakhalzen,		
15	u die kloofde welput en bergbeek, ☆		
	u die de sterkste rivieren deed verdrogen.		
16	U hoort een dag toe, u ook een nacht, ☆		8
	u die gesteld hebt licht en zon;		
17	u die alle gebieden der aarde hebt bebakend, ☆		
	zomerhitte en herfsthoos hebt u geformeerd.		

18	Wees dit indachtig: een vijand heeft gehoond de ENE, ☆ een manschap verdwaasd heeft uw naam gesmaad;-	IV	9
19	geef de ziel van uw tortel niet weg aan wat in het wild leeft; ☆ het leven van uw gebukten, vergeet het niet voor immer!		
20	Kijk naar het verbond, ☆ want de duistere plekken van het land zijn dreven vol geweld;		10
21	laat niet hoeven weerkeren een vertrapte geschonden; ☆ gebukte en arme zullen lofprijzen uw naam!		
22	Sta op, o God, vecht uit uw geding, ☆ indachtig hoe ge heel de dag gesmaad werd door een dwaas;		11
23	vergeet niet de stem van wie u benauwen, ☆ het gedruis van uw tegenstanders dat voortdurend opstijgt!		

Psalm 75 (74) • Confitebimur tibi

1	<i>(Voor de koorleider, 'Verderf niet', een musiceerstuk van Asaf, een zang.)</i>		
2	We brengen u dank, God, wij danken u: nabij is uw naam!- ☆ we vertellen al uw wonderen.	I	1
3	'Ja, ik grijp een samenkomst aan, ☆ ikzelf, ik kom rechtuit rechtdoen;		2
4	versmelten een aarde en allen die daar zetelen: ☆ die vastzet haar zuilen, dat ben ik.' <i>sela</i>		
5	Zeggen zal ik tot de dwazen: weest niet dwaas!- ☆ tot de boosdoeners: verheft niet de hoorn!-		3
6	heft niet uw hoorn zo verheven,- ☆ gij die spreekt met het hoofd in de nek!		
7	Want niet van zonsopgang en niet van de avond, ☆ niet uit een woestijn komt de verheffing;	II	4
8	want rechter is God: ☆ hij vernedert de een, de ander verheft hij.		
9	Want in de hand van de ENE is een beker, daarin schuimt wijn, overvloedig gemengd,- daaruit schenkt hij: slechts haar droesem slurpen en drinken ☆ alle bozen op aarde.		5

- 10 En ik, ik zal het melden voor eeuwig, ☆ 6
 ik maak muziek voor Jakobs God:
 11 'Al de horens van bozen houw ik af, ☆
 de hoornen van een rechtvaardige worden verheven!'

Psalm 82 (81) • Deus stetit

- 1 (Een musiceerstuk van Asaf.)
- God staat geposteerd in de samenkomst Godes, ☆ I 1
 in de kring van goden oefent hij recht:
 2 'tot wanneer kromt ge recht tot onheil, ☆
 heft ge het aanschijn van boosdoeners omhoog! *sela*
- 3 Doet recht aan geringe en wees, ☆ 2
 gebukte en verkommerde, rechtvaardigt die!-
 4 laat vrij geringe en arme, ☆
 aan de hand van boosdoeners ontrukkt hen!
- 5 Van niets weten ze, verstaan niets, II 3
 zij wandelen rond in het donker,- ☆
 dus wankelen alle grondslagen der aarde!
- 6 Ik was het die zei: gij zijt goden, ☆ 4
 ieder van u een zoon van de Hoogste!-
 7 nochtans: als een mens zult ge sterven, ☆
 vallen als elkeen van de vorsten!'
- 8 Sta op, God, berecht de aarde, ☆ 5
 gij met uw erfgoed bij alle volken!

Psalm 90 (89) • Domine, refugium

- 1 (Een gebed van Mozes, de man Gods)
- Heer, schuilplaats zijt gij ons geweest ☆ I 1
 in geslacht na geslacht;
 2 van eer de bergen werden gebaard
 en gij aarde en wereld voortbracht, ☆
 van eeuwig tot eeuwig zijt gij God.

3	Gij doet een mens weerkeren tot molm, ☆ gij zegt: zonen van Adam, keert weer;-		2
4	want duizend jaren zijn in uw ogen als de dag van gister zo die voorbijgaat, ☆ als een wake in de nacht.		
5	Gij spoelt ze weg, zij zijn een slaap, in de ochtend als gras dat opschiet:		3
6	in de ochtend in bloei en het schiet op, ☆ voor de avond afgesneden en verdord.		
7	Ja, wij vergaan door uw woede, ☆ worden verbijsterd door uw gramschap,-	II	4
8	als gij onze ongerechtigheden stelt u tegenover, ☆ onze geheimen in het licht van uw aanschijn.		
9	Ja, in uw verbolgenheid wenden zich al onze dagen, ☆ ons vergaan onze jaren als een zucht;		5
10	de dagen onzer jaren, daarin gaan zeventig jaar, tachtig jaar als we sterk zijn en het meeste daarvan is moeite en verdriet, ☆ want snel wordt het afgesneden, wij vliegen heen.		
11	Wie kent de kracht van uw woede, ☆ uw verbolgenheid,- hoe zeer gij zijt te vrezen;		6
12	om onze dagen te tellen, schenk ons zodanig kennis, ☆ dat wij komen tot een hart vol wijsheid!		
13	Keer weer, ENE,- tot wanneer?- ☆ heb deernis over wie u dienen;	III	7
14	verzadig ons in de ochtend met uw vriendschap, ☆ dat wij jubelen en verheugd zijn, al onze dagen.		
15	Verheug ons naar de dagen dat ge ons hebt doen bukken, ☆ jaren dat we kwaad moesten zien;		8
16	laat aan uw dienaars zien uw handelen, ☆ uw luister over hun zonen.		
17	Kome de lieflijkheid van de Heer onze God over ons, bevestig over ons het doen van onze handen, ☆ het doen van onze handen, bevestig dat!		9

Psalm 96 (95) • Cantate Domino

1	Zingt voor de ENE een nieuw gezang, ☆ zingt voor de ENE, heel de aarde;	I	1
2	zingt voor de ENE, zegent zijn naam, ☆ boodschapt van dag tot dag zijn reddende werk;		
3	vertelt bij de volkeren zijn glorie, ☆ zijn wonderen bij alle gemeenschappen!		
4	Want groot is de ENE en zeer te loven, ☆ te vrezen is hij boven alle goden;-		2
5	want alle goden der gemeenschappen zijn godjes van niks, ☆ de ENE is de Maker van de hemel;		
6	lichtglans en luister zijn voor zijn aanschijn, ☆ kracht en sieraad in zijn heiligdom!		
7	Brengt aan de ENE, families van gemeenschappen, ☆ brengt aan de ENE glorie en kracht;	II	3
8	brengt aan de ENE de glorie van zijn naam, ☆ heft op een broodgift en komt naar zijn voorhoven.		
9	Buigt voor de ENE in heilige luister, ☆ beeft voor zijn aanschijn, allen op aarde;-		4
10	zegt bij de volkeren: de ENE werd koning, vast staat nu de wereld, zij wankelt niet, ☆ hij oordeelt gemeenschappen met rechte maten!		
11	Laat verheugd zijn de hemelen, laat juichen de aarde, ☆ laat donderen de zee en wat hem vervult;	III	5
12	laat jubelen het veld en al wat daarop is, ☆ eens zullen juichen alle bomen van het woud!		
13	Voor het aanschijn van de ENE, want hij komt, want hij komt om te richten de aarde, hij zal de wereld in gerechtigheid richten, ☆ gemeenschappen met zijn trouw!		6

Psalm 99 (98) • Dominus regnavit

1	De ENE werd koning,- gemeenschappen sidderen; ☆ hij zetelt bij cheroeviem,- nu wankelt de aarde;-	I	1
2	de ENE is in Sion groot, ☆ verheven is hij, alle manschappen te boven;-		
3	dat zij danken uw naam groot en te vrezen: ☆ heilig is hij!		

4	De kracht van een koning is dat hij liefheeft het recht: gij hebt eerlijkheid gegrondvest!- ☆ recht en gerechtigheid in Jakob, gij hebt het gemaakt;-	2
5	verheft de ENE, onze God, buigt u voor zijn voetbank,- ☆ heilig is hij!	
6	Onder zijn priesters Mozes en Aäron, Samuël een van de roepers van zijn naam,- ☆ roepend tot de ENE,- en hij, hij gaf hun antwoord:	II 3
7	in een wolkzuil heeft hij tot hen gesproken: ☆ zijn overeenkomsten te bewaken, de inzetting die hij hun gaf.	
8	ENE, onze God, gij hebt hun geantwoord, waart voor hen een godheid die draagt, ☆ en een wreker van hun wandaden;-	4
9	verheft de ENE, onze God, buigt u voor zijn heilige berg!- ☆ want heilig is de ENE, onze God!	

Psalm 101 (100) • Misericordiam et iudicium

¹ (Van David, een musiceerstuk.)

1	Ik ga zingen van vriendschap en recht, ☆ voor u, ENE, maak ik muziek;-	1
2	ik zal acht slaan op een weg die gaaf is, wanneer komt gij tot mij? ☆	
3	Ik wil wandelen in de gaafheid van mijn hart, in het binnenst van mijn huis, nooit zet ik tegenover mijn ogen een woord van Belial.	2
4	Het doen van afvalligen heb ik altijd gehaat, ☆ op mij heeft het geen vat; laat een vals hart van mij wijken, ☆ kwaad wil ik niet kennen.	3
5	Wie heimelijk lastert over zijn naaste, hem laat ik zwijgen!- hovaardige ogen en een gezwollen hart, ☆ dat kan ik niet uitstaan!	4

- 6 Mijn ogen zijn in dit land bij de getrouwen, 5
dat die bij mij willen zitten,-
een die wandelt op een weg die gaaf is, ☆
hij mag bij mij dienstdoen.
- 7 Nooit zal zetelen in het binnenst van mijn huis 6
een dader van bedrog, een spreker van leugens; ☆
hij wordt niet bevestigd in het tegenover van mijn ogen.
- 8 In de ochtenden breng ik tot zwijgen 7
alle boosdoeners in dit land,- ☆
zal ik uitsnijden uit de stad van de ENE
alle bedrijvers van onheil!

Psalm 102 (101) • Domine, exaudi

- 1 *(Gebed van een gebukte, als hij bezwijkt,
en voor het aanschijn van de ENE zijn verzuchting uitstort.)*
- 2 ENE, hoor mijn gebed, ☆ I 1
laat mijn hulpgeroep komen tot u;
3 houd voor mij niet uw aanschijn verborgen
op de dag dat het mij benauwd is, neig tot mij uw oor, ☆
op de dag dat ik roep, geef ijlings mij antwoord!
- 4 Want mijn dagen zijn vervlogen in rook, ☆ 2
mijn beenderen zijn uitgebrand als een stookplaats;
5 geslagen als het gras en droog is mijn hart, ☆
ja, mijn brood vergat ik te eten;
6 vanwege de stem van mijn zuchten ☆
kleeft mijn gebeente aan mijn vlees.
- 7 Ik lijk op een roerdomp in de woestijn, ☆ II 3
ik ben geworden als een steenuil in ruines,
8 ik blijf wakker, ben geworden ☆ als een vogel
eenzaam op een dak;
9 heel de dag hebben mijn vijanden mij gesmaad, ☆
die over mij zwetsen hebben bij mij gezworen.

10	Ja, ik heb gegeten: as voor brood, ☆ en wat ik drink heb ik met mijn weeklacht gemengd,-		4
11	in het aanschijn van uw gramschap, uw toorn: ☆ want ge hebt mij opgeheven en laten vallen;		
12	mijn dagen zijn als een schaduw geweken, ☆ en ikzelf, ik verschrompel als het groen.		
13	Maar gij, ENE, zetelt voor eeuwig, ☆ gedachtenis aan u is er voor geslacht na geslacht;-	III	5
14	gij, gij zult opstaan, u over Sion ontfermen, ☆ want het is tijd om haar genade te tonen, ja, het samenkomstuur is gekomen,		
15	want in haar stenen hebben uw dienaars behagen gehad ☆ en met haar stof zijn zij begaan.		
16	Dan zullen volkeren vrezen de naam van de ENE, ☆ alle koningen der aarde uw glorie,		6
17	wanneer de ENE Sion zal hebben herbouwd, ☆ zich in zijn glorie heeft laten zien,		
18	zich heeft gewend naar het gebed van de berooide, ☆ hun bidden niet heeft veracht.		
19	Dit worde beschreven voor een geslacht van later, ☆ de gemeente die dan wordt geschapen zal loven de ENE,	IV	7
20	omdat hij uit zijn verheven heiligdom neerzag, ☆ de ENE uit de hemelen keek naar de aarde.		
21	Om te horen de zucht van wie is gebonden, ☆ een opening te schenken aan de kinderen des doods,		8
22	om in Sion te vertellen de naam van de ENE, ☆ in Jeruzalem zijn lof!-		
23	als gemeenschappen eendrachtig te hoop lopen, ☆ koninkrijken tot dienst aan de ENE!		
24	Onderweg brak hij mijn kracht, ☆ verkortte mijn dagen;	V	9
25	ik zeg: 'mijn God, laat mij niet opgaan op de helft van mijn dagen: ☆ geslacht na geslachten duren uw jaren;		
26	voormaals hebt gij de aarde gefundeerd, ☆ ook het maaksel van uw handen: de hemelen!		
27	Zij gaan teloor en gij houdt stand,- alle zullen zij verslijten als het gewaad; ☆ als het kleed verwisselt gij ze en worden zij verwisseld.		10

- 28 Maar gij blijft dezelfde, ☆ 11
 uw jaren zijn nooit voltooid;-
- 29 de zonen van uw dienaars: mogen ze ongestoord wonen, ☆
 moge hun zaad voor uw aanschijn bestaan!

Psalm 103 (102) • *Benedic, anima mea*

1 (*Van David.*)

- Zegen, mijn ziel, de ENE, ☆ I 1
 heel mijn binnenste zijn heilige naam;
- 2 zegen, mijn ziel, de ENE, ☆
 en vergeet nooit al wat hij volbrengt!
- 3 Die vergevend is voor al je onrecht, ☆ 2
 die genezend is voor al je ziekten;
- 4 die verlost uit de groeve je leven, ☆
 die je omkranst met vriendschap en ontferming;
- 5 die verzadigt met het goede je verlangen, ☆
 nieuw wordt als de arend je jeugd.
- 6 Doende met gerechtigheden is de ENE, ☆ 3
 en met rechten voor alle verdrukten;
- 7 kennen deed hij zijn wegen aan Mozes, ☆
 aan Israëls zonen zijn handelen;
- 8 de ENE is ontfermend en genadig, ☆
 lankmoedig, overvloedig in vriendschap.
- 9 Niet voor immer duurt zijn geding, ☆ II 4
 niet voor eeuwig blijft hij wrokken,
- 10 niet naar onze zonden heeft hij aan ons gedaan, ☆
 niet naar onze ongerechtigheden over ons voltrokken.
- 11 Nee, zo hoog als de hemel boven de aarde, ☆ III 5
 is heldhaftig zijn vriendschap over wie hem vrezen;
- 12 zo ver als zonsopgang is van waar daalt de avond, ☆
 doet hij onze misstappen ver van ons weg;
- 13 zoals een vader zich ontfermt over zonen, ☆
 ontfermt zich de ENE over wie hem vrezen.

14	Want hij, hij kent onze formering, ☆ blijft indachtig dat wij stof zijn;		6
15	een mensje: als het gras zijn zijn dagen, ☆ als de bloem op het veld, zo bloeit hij,		
16	want een storm trekt over hem heen en hij is weg, ☆ de plaats waar hij stond kent hem niet terug.		
17	Maar de vriendschap van de ENE is van eeuwig tot eeuwig over wie hem vrezen, ☆ zijn gerechtigheid voor zonen van zonen,	IV	7
18	voor wie zijn verbond bewaken, ☆ voor wie gedenken zijn opdrachten om die te doen;		
19	de ENE heeft zijn troon gesteld in de hemelen, ☆ zijn koningschap heerst over alles.		
20	Zegent de ENE, engelen van hem, helden van vermogen, daders van zijn woord, ☆ om te horen naar de stem van zijn woord;		8
21	zegent de ENE, zijn strijdscharen alle, ☆ zijn helpers, daders van zijn behagen;		
22	zegent de ENE, al zijn daden, op alle plaatsen van zijn heerschappij, ☆ zegen, mijn ziel, de ENE!		

Psalm 109 (108) • Deus, laudem

1 (Voor de koorleider,
van David, een musiceerstuk.)

	O God van mijn loflied, ☆ wil niet blijven zwijgen,-	I	1
2	want de mond van een boze, een mond vol bedrog, heeft zich tegen mij geopend, ☆ ze hebben met mij gesproken een taal van leugen,		
3	woorden van haat hebben mij omsingeld,- ☆ ze voeren tegen mij oorlog om niets.		
4	Voor mijn liefde krijg ik hun aanklacht,- ☆ terwijl ik een en al gebed ben;		2
5	ze brengen over mij kwaad voor goed, ☆ haat in plaats van mijn liefde!		

6	‘Zet tegen hem een booswicht in, ☆ laat een satan met een aanklacht staan aan zijn rechterhand,	II	3
7	als hij recht zoekt, laat hij eruit gaan als booswicht, ☆ worde zijn bidden een zonde erbij!		
8	Worden zijn dagen er weinige, ☆ een ander neme zijn ambt!-		4
9	worden zijn zonen wezen, ☆ en weduwe zijn vrouw!-		
10	mogen zijn zonen dwalen en dolen, moeten schooien ☆ en schuimen,- ver van hun puinhopen weg!’		
11	Aze een geldschieter op al wat hem behoort, ☆ mogen vreemdelingen roven zijn moeizame oogst!-	III	5
12	er zij voor hem niemand die vriendschap over hem uitstrekt, ☆ er zij niemand met genade voor zijn weeskinderen!-		
13	zij om neer te maaien zijn nakroost,- ☆ worde een generatie later weggewist hun naam!		
14	Worde het onrecht van zijn vaderen herdacht bij de ENE,- ☆ nooit weggewist de zonde van zijn moeder;		6
15	mogen zij tegenover de ENE staan bij voortduur, ☆ worde hun gedachtenis weggemaaid van de aarde,-		
16	omdat zo een er niet aan dacht vriendschap te bewijzen, maar najoeg ☆ een man ellendig en arm en verslagen van hart, om die te doden.		
17	En [omdat] hij vervloeking liefhad: die kome nu over hemzelf: ☆ hij had geen behagen in zegen: die blijve ver van hem vandaan!		7
18	Hij drage als zijn mantel een vervloeking die aankomt als het water in zijn binnenste, ☆ als de olie in zijn beenderen;		8
19	die worde hem als een gewaad dat hem omhult, ☆ en tot een buikband die hem voortdurend omgordt.		
20	Dit worde van bij de ENE het loon voor mijn satans,- ☆ de sprekers van kwaad over mijn ziel!		9
21	Maar gij, ENE, mijn Heer, doe met mij omwille van uw naam, ☆ naar het goede van uw vriendschap: red mij uit,	IV	10
22	want ik ben ellendig en arm, ☆ mijn hart ligt doorboord in mijn binnenste.		

23	Als een glijdende schaduw verging ik, ☆ ik ben weggeschud als een sprinkhaan;		11
24	mijn knieën knikten van het vasten, ☆ mijn vlees is verschrompeld, geen spiertje vet!		
25	ik, ik ben geworden het mikpunt van hun smaad, ☆ zien ze mij, dan schudden zij hun hoofd.		
26	Help mij, ENE, mijn God, ☆ red mij, gij zijt toch mijn vriend,-	V	12
27	opdat zij erkennen: dit is uw hand, ☆ gij ENE, gij hebt het gedaan!		
28	Zij mogen vervloeken, gij geeft zegen, zij zijn opgestaan, zij worden beschaamd, ☆ en uw dienaar mag zich verheugen;		13
29	dat mijn satans worden bekleed met schande, ☆ zich zullen hullen in schaamte als hun mantel!		
30	Ik zal de ENE met mijn mond mateloos danken, ☆ te midden van velen hem loven,		14
31	want hij staat een arme ter rechterhand bij, ☆ om hem te redden van de rechters van zijn ziel.		

Psalm 120 (119) • Ad Dominum

1	<i>(Zang van de opgangen.)</i>		
	Tot de ENE in mijn benauwdheid ☆ riep ik,- en hij gaf mij antwoord;-		1
2	ENE, ontruk mijn ziel aan lippen die liegen, ☆ aan een tong vol verraad!		
3	Wat zal hij je geven, wat voegt hij je toe, ☆ een tong vol verraad?-		2
4	scherpschutterspijlen, dubbelgetand, ☆ met vurige kolen van de brem?		
5	Wee mij dat ik te gast was in Mesech, ☆ dat ik heb gewoond met de tenten van Kedar;		3
6	te lang heeft mijn ziel moeten wonen ☆ met haters van vrede;		
7	ik wil vrede, maar spreek ik het uit, ☆ dan zijn zij uit op oorlog!		

Psalm 126 (125) • *In convertendo*

¹ (*Zang van de opgangen.*)

Als de ENE een keer brengt in de kerkering van Sion, ☆ I 1
zullen wij zijn als wie dromen,
² dan is vol van lachen onze mond,
van jubel onze tong.

Dan zullen ze bij de volkeren zeggen: ☆ 2
'de ENE heeft aan hen grote dingen gedaan!'-
³ grote dingen zal de ENE met ons doen, ☆
verheugde mensen zullen wij worden!

⁴ Breng, ENE, in onze kerkering een keer,- ☆ II 3
als bij de ravijnen in de Negev;
⁵ die zaaien in tranen, ☆
in jubel zullen zij maaien.

⁶ Wie gaat, gaat voort al wenend, 4
dragend een handvol van het zaad,-
wie thuiskomt, komt aan in jubel, ☆
als drager van zijn schoven.

Psalm 129 (128) • *Sæpe expugnaverunt*

¹ (*Zang van de opgangen.*)

Hoezeer ze mij van mijn jeugd af hebben benauwd, ☆ 1
zegge toch Israël,
² hoezeer ze mij van mijn jeugd af hebben benauwd, ☆
toch hebben ze mij niet overmocht!

³ Ploegers hebben geploegd op mijn rug, ☆ 2
getrokken hun lange voren;
⁴ maar de ENE, rechtvaardig, ☆
sneed de snoeren van boosdoeners door;-
⁵ mogen vol schaamte achteruitdeinzen ☆
alle haters van Sion.

6 Dat ze worden als het groen op de daken, ☆ 3
 dat eer het kan bloeien is verdord,
 7 waarmee een maaier zijn hand niet zal vullen, ☆
 noch een binder van garven zijn boezem;
 8 zodat wie voorbijgaan niet zullen zeggen:
 'de zegen van de ENE over u, ☆
 zegenen zullen wij u met de naam van de ENE!'

Psalm 130 (129) • De profundis

1 (Opgangenzang.)

Uit de diepten heb ik u, ENE, geroepen: I 1
 2 Heer-over-mij, hoor naar mijn stem,
 mogen uw oren wezen vol aandacht ☆
 voor de stem van mijn smeken om genade!

3 Als gij, ENE, ongerechtigheden bewaakt, ☆ 2
 mijn Heer, wie zal bestaan?-
 4 maar bij u is de vergeving, ☆
 want zo wilt gij gevreesd zijn!

5 Hopen zal ik op de ENE, vol hoop is mijn ziel, ☆ II 3
 ik ben zijn woord gaan verbeiden;
 6 mijn ziel is gespitst op de Heer, ☆
 meer dan wie wachten op de ochtend,
 wachtend op de ochtend!

7 Israël, verbeid het van de ENE, 4
 want bij de ENE is vriendschap, ☆
 bij hem is loskoping overvloedig;
 8 hij is het die Israël loskoopt ☆
 van zijn ongerechtigheden alle!

Psalm 132 (131) • Memento, Domine

1 (Zang van de opgangen.)

	ENE, blijf aan David indachtig ☆	A	I	1
	alle verdrukkingen door hem ondergaan,-			
2	die aan de ENE heeft gezworen, ☆			
	beloofd aan de Geweldige van Jakob.			
3	Als ik kom in de tent van mijn huis, ☆			2
	als ik klim op mijn legerstee, mijn sponde,			
4	als ik slaap gun aan mijn ogen, ☆			
	aan mijn wimpers sluimering,-			
5	eer ik een oord vind voor de ENE, ☆			
	woningen voor de Geweldige van Jakob!			
6	Zie, wij hebben van haar in Efrata gehoord, ☆		II	3
	haar gevonden in de velden van Jaär;			
7	laten wij in zijn woningen komen, ☆			
	ons buigen voor de rustbank van zijn voeten!			
8	Sta op, ENE, naar de plaats van uw rust, ☆			4
	gij en de ark van uw kracht;			
9	laat met gerechtigheid zich kleden uw priesters,			
	laat jubelen uw vrienden!			
10	Omwille van David, uw dienaar,- ☆	B	III	5
	weer het aanschijn van uw gezalfde niet af;			
11	de ENE heeft aan David gezworen			
	in trouw waar hij niet meer van afkeert:			
	'Uit de vrucht van je schoot ☆			6
	zet ik er een op je troon;			
12	als je zonen bewaken mijn verbond,			
	de overeenkomst met mij die ik hun zal leren,			
	zullen ook hun zonen voor altijd en immer ☆			
	zijn gezeten op jouw troon!'			
13	Want de ENE heeft Sion verkoren, ☆		IV	7
	heeft haar begeerd zich tot zetel:			
14	'dit is mijn rustplaats voor altijd en immer, ☆			
	hier zal ik zitten, ja haar heb ik begeerd.			
15	Haar teerkost schenk ik zegen op zegen, ☆			8
	haar armen verzadig ik met brood;			
16	haar priesters bekleed ik met heil, ☆			
	haar vrienden zingen jubel op jubel.			

- 17 Daar doe ik voor David een hoorn ontspruiten, ☆ 9
 maak ik voor mijn gezalfde een luchter gereed;
 18 ik zal zijn vijanden kleden in schaamte, ☆
 op hem zal bloeien de kroon van zijn wijding!

Psalm 135 (134) • Laudate nomen

- 1 Alleluia, I 1
 looft de naam van de ENE, ☆
 looft, dienaars van de ENE!-
 2 die staat in het huis van de ENE, ☆
 de voorhoven van het huis van onze God.
- 3 Looft de ENE, want de ENE is goed, ☆ 2
 musiceert voor zijn naam, want liefelijk is die,
 4 want de ENE heeft zich Jakob verkoren, ☆
 Israël tot zijn eigendom.
- 5 Ja, ik erken het: groot is de ENE, ☆ II 3
 onze Heer gaat alle goden te boven!-
 6 al wat de ENE behaagde heeft hij gemaakt,
 in hemel en op aarde, ☆ in de zeeën en alle vloedem;
 7 die nevels opstuwt van de rand der aarde,
 bliksems bij de regen gemaakt heeft, ☆
 wind uit zijn schuren uitleidt.
- 8 Die Egyptes eerstelingen neersloeg, ☆ 4
 van mensen tot vee,
 9 zond tekenen en wonderen in jouw midden, Egypte, ☆
 aan Farao, aan al zijn dienaars.
- 10 Die vele volkeren neersloeg, ☆ 5
 sterke koningen ombracht:
 11 Sichon, koning van de Amoriet, en Og, koning van de Basan, ☆
 Kanaäns koninkrijken alle;
 12 hij gaf hun land weg als erfdeel, ☆
 erfdeel voor Israël, zijn gemeente.
- 13 ENE, uw naam is voor eeuwig, ☆ III 6
 ENE, u indachtig is geslacht na geslacht,
 14 want de ENE oordeelt zijn gemeente, ☆
 over zijn dienaars zal hij zich ontfermen.

15	De beelden der volkeren zijn zilver en goud, ☆		
	maakwerk van de handen van een mens,		
16	ze hebben een mond, maar spreken geen woord, ☆		
	hebben ogen, maar zien niet,		
17	ze hebben oren, maar oor hebben ze niet, ☆		
	een neus, maar geen adem in hun mond;-		
18	als zij, zo mogen worden hun makers,- ☆		
	al wie zich veilig waant bij hen!		
19	Huis van Israël, zegent de ENE, ☆		8
	huis van Aäron, zegent de ENE,		
20	huis van Levi, zegent de ENE, ☆		
	wie vrezen de ENE, zegent de ENE,-		
21	gezegend vanuit Sion de ENE, ☆		
	die woont in Jeruzalem,-		
	alleluia!		

Psalm 140 (139) • Eripe me, Domine

1	<i>(Voor de koorleider, een musiceerstuk van David.)</i>		
2	Ontruk mij, ENE, aan de mens die kwaad wil, ☆	I	1
	voor een man van gewelddaden behoed mij;		
3	in wier hart is het beramen van kwade zaken, ☆		
	alle dag broeden zij op oorlogen;		
4	ze hebben hun tong getand als een slang,-		
	gif van een adder ☆ is onder hun lippen. <i>sela</i>		
5	Bewaak mij, ENE, voor de handen van een boze;		2
	voor een man van gewelddaden behoed mij, ☆		
	voor hen die beraamden om te stoten mijn schreden,		
6	hovaardig verborgen een klapnet voor mij,		
	touwen hebben gespreid als een net langs mijn pad, ☆		
	mij strikken hebben gezet. <i>sela</i>		
7	Ik heb gezegd tot de ENE: 'gij zijt mijn God, ☆	II	3
	leen het oor, ENE, aan de stem van mijn smeken om genade'-		
8	ENE, mijn Heer, o kracht die mij redt, ☆		
	ten dage der wapening, overhuif dan mijn hoofd;		
9	geef niet toe, ENE, aan het begeren van een boze, ☆		
	waarop hij zint, laat het niet doorgaan,-		
	dat zij zich zullen verheffen. <i>sela</i>		

- ¹⁰ Het hoofd van wie mij omringen,- ☆ III 4
moge het onheil van hun lippen dat overdekken;
- ¹¹ laat ze over zich wentelen kolen vuur; ☆
laat ze vallen in maalstromen en nooit meer opstaan;-
- ¹² een man met zo'n tong,-
dat hij geen stand houdt op aarde,
zo'n man van geweld: ☆
kwaad moge meedogenloos op hem jagen!
- ¹³ Ik weet dat de ENE zal behartigen 5
de zaak van een gebukte, ☆ het recht van armen;
- ¹⁴ ja, rechtvaardigen zullen danken uw naam, ☆
oprechten zetelen bij uw aanschijn.